

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1452/2001,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001,

tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/EY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto on päätöksellään 89/687/EY ⁽²⁾ hyväksynyt Ranskan merentakaisen departementtien syrjäisen sijainnin ja saaristoluonteen huomioon ottavia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevan ohjelman (Poseidom) osana yhteisön syrjäisimpien alueiden hyväksi harjoittamaa politiikkaa. Ohjelmalla pyritään edistämään näiden alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja mahdollistamaan se, että ne hyötyvät yhtenäismarkkinoista, joihin ne kuuluvat erottamattomana osana, vaikka niiden tilanne objektiivisesti katsottuna on maantieteellisesti ja taloudellisesti poikkeava. Ohjelmassa otetaan huomioon yhteisen maatalouspolitiikan soveltaminen näillä alueilla, ja siihen kuuluu sellaisten erityistoimenpiteiden toteuttaminen, joilla pyritään erityisesti parantamaan näiden departementtien maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyviä edellytyksiä sekä vähentämään niiden poikkeuksellisesta maantieteellisestä sijainnista johtuvia vaikutuksia ja perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tunnustettuja rajoitteita.

(2) Ranskan merentakaisen departementtien poikkeuksellinen sijainti aiheuttaa välttämättömien tuotteiden hankintalähteiden ja jalostuksen osalta sekä maatalouden tuotantopanoksina näille alueille korkeat kuljetuskustannukset. Tämän lisäksi saaristoluonteeseen ja syrjäisimpien alueiden asemaan liittyvät objektiiviset tekijät aiheuttavat toimijoille ja tuottajille Ranskan merentakaisissa departementeissa lisärajoitteita, jotka haittaavat vakavasti heidän toimintaansa. Tämä pätee erityisesti viljan hankintaan, sillä viljaa ei tuoteta juuri lainkaan Ranskan merentakaisissa departementeissa eikä sen laajamittainen tuotanto tule kyseeseen, mikä tekee kyseiset departementit riippuvaisiksi ulkoisista hankintalähteistä. Näitä haittoja voi-

daan vähentää alentamalla mainittujen välttämättömien tuotteiden hintoja. Näin ollen on aiheellista ottaa käyttöön erityinen hankintajärjestelmä Ranskan merentakaisen departementtien paikallistuotannosta peräisin olevien hankintojen varmistamiseksi ja näiden departementtien syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten helpottamiseksi.

(3) Tätä tarkoitusta varten on perustamissopimuksen 23 artiklasta poiketen syytä vapauttaa kyseisten tuotteiden kolmansista maista tuleva tuonti sovellettavista tuontituloista.

(4) Jotta hintojen alentamista Ranskan merentakaisissa departementeissa sekä syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten vähentämistä koskeva tavoite saavutettaisiin tehokkaasti ja samalla säilytettäisiin yhteisön tuotteiden kilpailukyky, olisi myönnettävä tukia yhteisön tuotteiden hankintaan Ranskan merentakaisissa departementeissa. Näissä tuissa olisi otettava huomioon Ranskan merentakaisiin departementteihin suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset.

(5) Koska erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat määrät rajoittuvat Ranskan merentakaisen departementtien hankintatarpeisiin, järjestelmä ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Erityisen hankintajärjestelmän taloudellisista hyödyistä ei myöskään saisi aiheutua kaupan vääristymiä kyseisten tuotteiden osalta. Tästä syystä näiden tuotteiden jälleenlähettäminen tai jälleenvientä Ranskan merentakaisista departementeista olisi kiellettävä. Tämä kielto ei kuitenkaan koske Ranskan merentakaisen departementtien välistä kauppaa. Tietyin edellytyksin jalostuksen osalta tätä kieltoa ei myöskään sovelleta kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin, joka toteutetaan alueellisen kaupan suosiomiseksi, eikä muualle yhteisöön suuntautuviin perinteisiin lähetyksiin.

(6) Erityisen hankintajärjestelmän taloudellisten hyötyjen olisi alennettava tuotantokustannuksia, ja niiden on siirryttävä loppukuluttajalle. Tästä syystä niiden myöntämisen perusteena pitäisi käyttää sitä, että tuesta saatava hyöty tosiasiaa siirtyy eteenpäin, ja olisi otettava käyttöön tarvittavat valvontatoimenpiteet.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 399, 30.12.1989, s. 39.

- (7) Maatalouden viimeisin kehitys huomioon ottaen Guayanassa otettiin käyttöön riisinviljelyn kehittämiseen tähtäävä toimenpide asetuksella (ETY) N:o 3763/91 ⁽¹⁾. Toimenpiteen toteutusaika päättyi markkinointivuoden 1996 lopussa, ja se poistetaan, koska kyseinen jäsenvaltio ei ole pyytänyt toimenpiteen toteuttamisen jatkamista. Parhaillaan toteutetaan paikallistuotannon osittaiseen myyntiin ja kaupan pitämiseen Guadeloupeessa, Martiniquessa ja muualla yhteisössä tähtäävää toimenpidettä. Koska paikallistuotantoa ei kokonaisuudessaan voida kuluttaa kyseisissä departementeissa ja paikalliset varastointitilat ja -mahdollisuudet ovat erittäin vähäiset, tätä paikallisen tuotantoalan tasapainolle elintärkeää toimenpidettä on syytä jatkaa nykyisessä sääntelyssä säädettyin edellytyksin.
- (8) Perinteistä karjankasvatusta olisi tuettava kyseessä olevien departementtien paikallisten kulutustarpeiden tyydyttämiseksi. Tätä tarkoitusta varten olisi poikettava joistakin yhteisten markkinajärjestelyjen tuotantorajoituksia koskevista säännöksistä kehitystaseen ja muusta yhteisöstä täysin poikkeavien paikallisten tuotanto-olosuhteiden huomioon ottamiseksi. Tavoitteeseen voidaan pyrkiä täydentävällä tavalla rahoittamalla geneettisiä parannusohjelmia, joihin sisältyy puhdasrotuisten siitoseläinten osto, ostamalla paikallisiin oloihin paremmin soveltuvia kaupallisia rotuja, myöntämällä emolehmä- ja teurastuspalkkion lisäosia sekä antamalla tarvittaessa mahdollisuus tietyin edellytyksin lihotettavaksi tarkoitettujen urospuolisten nautaeläinten tuontiin kolmansista maista. Voidaan myös poiketa eläinten ja eläinperäisten elintarvikkeiden tuontia koskevien edellytysten soveltamisesta.
- (9) Olisi parannettava merentakaisten departementtien paikallisten markkinoiden tuoreiden maitotuotteiden huonoja hankintaedellytyksiä; tällä hetkellä hankinta hoidetaan pääasiassa tuontituotteilla. Tämä tavoite voidaan toteuttaa sekä jatkamalla tuen myöntämistä lehmänmaidon tuotannon kehittämiseen säännöllisesti hankintataseen puitteissa arvioitujen paikallisten kulutuksen tarpeiden rajoissa että olemalla soveltamatta asetuksella (ETY) N:o 3950/92 ⁽²⁾ säädettyä lehmänmaidon tuottajia koskevaa lisämaksujärjestelmää. Tämä poikkeus on perusteltu muusta yhteisöstä kokonaan poikkeavien, erittäin syrjäisille alueille luonteenomaisten huonojen hankintaedellytysten vuoksi, sekä sen vuoksi, että paikallista tuotantoa on tarpeen kehittää kannustavalla tavalla.
- (10) Vuosina 1996—2000 on myönnetty väliaikaisesti yhteisön rahoitusta karjankasvatus- ja maitotuotealojen paikallistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen hyväksi toteutettaville Martiniquen ja Réunionin alueellisille ohjelmille. Näillä aloilla paikallistarpeiden tyydyttymisaste on vielä alhainen. Jotta yhteisön tuki voidaan hyödyntää tehokkaasti, tuotannonaloilla on oltava valmius laatia ja ottaa käyttöön paikallisiin oloihin soveltuvia strategioita talouden kehittämiseen sekä alueiden tuotantokäytön suunnitteluun ja toimijoiden ammattimaisuuden lisäämiseen. Tätä tukea on syytä jatkaa väliaikaisesti tuotannon lisäämiseksi nykyaikaisella ja laatu-tietoisella tuotannonalalla. Säännöksen soveltaminen laajennetaan periaatteessa Guayanaan ja Guadeloupeen siinä määrin kuin paikallisia toimialakohtaisia organisaatioita perustetaan.
- (11) Hedelmä- ja vihannesalalla sekä kasvi- ja kukka-alalla on otettu käyttöön toimenpiteitä viljelmien tuottavuuden ja tuotteiden laadun parantamiseksi, tuotannonalojen rakennejärjestelyjen toteuttamiseksi, jalostettujen paikallistuotteiden kehittämiseksi ja tietynlaisen perinteisen tuotannon säilyttämiseksi (muun muassa vanilja ja eteeriset öljyt), jotta mainittujen tuotteiden paikallista kaupan pitämistä, jalostusta ja ulkoista kaupan pitämistä voidaan edistää. Näillä toimenpiteillä on aloitettu paikallistuotannon kilpailukyvyyn vahvistaminen ulkomaiseen kilpailuun nähden keskeisillä markkinoilla, vastattu paremmin kuluttajien ja uusien jakelukanavien odotuksiin ja vakiinnutettu näiden tuotteiden hyödyntämistä muualla yhteisössä, ja niitä on syytä jatkaa.
- (12) Asetuksella (ETY) N:o 525/77 ⁽³⁾ on otettu käyttöön ananassäilykkeiden tuotantotukijärjestelmä, jota on sovellettu ainoastaan Martiniquessa. Järjestelmän erityispiirteet ja tuotantoalue huomioon ottaen järjestelmä olisi lainsäädännön ja hallinnon yhdenmukaistamiseksi sisällytettävä tähän asetukseen, ja tämän vuoksi asetus (ETY) N:o 525/77 olisi kumottava. Ananaksen tuotantoketjun säilyminen voidaan taata ainoastaan alan kaikkien toimijoiden osallistumisella. Ananaksen tuotanto on sekä taloudelliselta että sosiaaliselta kannalta erityisen merkittävä viljelymuoto Martiniquen saarella. Tuotantokustannukset ovat korkeat ja tuotannosta saatavat jalosteet kärsivät kolmansien maiden tuotannon kilpailusta. On syytä edelleen tukea jalostustoimintaa, pyrkiä takaamaan pientilojen säilyminen, varmistaa teollisuuslaitosten hankinnat ja vahvistaa tuottajaorganisaatioiden asemaa samalla

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3763/91, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisten departementtien hyväksi (EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3950/92, annettu 28 päivänä joulukuuta 1992, maito- ja maitotuotealan lisämaksusta (EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1256/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 73).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 525/77, annettu 14 päivänä maaliskuuta 1977, ananassäilykkeiden tuotantotukijärjestelmän käyttöön ottamisesta (EYVL L 73, 21.3.1977, s. 46), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1699/85 (EYVL L 163, 22.6.1985, s. 12).

- kun mahdollistetaan tuotannon suuntaaminen keskipitkällä aikavälillä kannattavampaan suuntaan ja tarvittaessa tuoretuotemarkkinoille.
- (13) Sokeriruo'koala on Ranskan merentakaisen departementtien talouden kannalta oleellisen tärkeä. Haitat Ranskan merentakaisissa departementeissa ovat edelleen merkittäviä (syrjäinen sijainti, saaristoluonne, syrjäisimpien alueiden asema, vaikea pinnanmuodostus ja vuoristoisuus, tilojen pieni koko ja pirstaleisuus, tehtaiden vähäinen määrä, korkeat kustannukset paikalliskuljetuksissa ja huonokulkuiset tiet), ja ne aiheuttavat lisäkustannuksia. Sokeriruo'on tuotannossa on mantereella tapahtuvaan juurikkaan tuotantoon verrattuna muun muassa korjuuseen liittyviä erityisiä haittoja. Alan asianmukaisen kehityksen varmistamiseksi ja vaikeuksien vähentämiseksi olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla erityisesti sokeriruo'on kuljetuksesta pelloilta keräilykeskukseen aiheutuvat lisäkustannukset korvataan osittain.
- (14) Rommin taloudellinen merkitys ja kaupalliset markkinat ovat oleellisia Ranskan merentakaisille departementteille. Joidenkin tälle tuotannolle nykyisin myönnettävien etujen asteittaisella poistamisella olisi vakavia vaikutuksia kyseisten tuottajien tulotasoon. Erityisesti sokeriruo'on viljelyä ja sokeriruo'on suoraa jalostusta maatalousrommiksi ja sokerisiirapiksi koskevia tukitoimenpiteitä olisi jatkettava, sikäli kuin niillä on myönteinen vaikutus tislaukseen, jolloin tislaukset voivat suunnitella ja järkiperaistää tuotantolaitteidensa investointeja, ja sikäli kuin tukitoimenpiteillä vaikutetaan viljelijän saamaan korvaukseen ja kannustetaan viljelijöitä parantamaan omia tuotantovälineitään toimitetun sokeriruo'on tuotoksen ja laadun takaamiseksi.
- (15) Ranskan merentakaisen departementtien maataloustuottajia olisi kannustettava toimittamaan laatutuotteita, ja niiden kaupan pitämistä olisi edistettävä. Yhteisön käyttöön ottaman graafisen tunnuksen käyttö voisi olla tässä suhteessa hyödyksi.
- (16) Ranskan merentakaisen departementtien maataloustuotannon kasvinterveys kärsii erityisistä ilmasto-oloihin sekä kyseessä olevissa departementeissa tähän asti käytettyjen torjuntamenetelmien riittämättömyyteen liittyvistä vaikeuksista. Siksi on tarpeen ottaa käyttöön myös biologisia menetelmiä käyttäviä haitallisten organismien torjuntaohjelmia ja täsmentää yhteisön rahoitusosuus näiden ohjelmien toteutuksessa.
- (17) Asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽¹⁾ määritetään ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka voivat saada yhteisön tukea, sekä edellytykset tuen saamiseen.
- (18) Tämän asetuksen tavoitteena on näiden departementtien syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvien haittojen korjaaminen sekä niiden maataloustuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen edellytysten parantaminen.
- (19) Joidenkin departementeissa sijaitsevien maatilojen tai jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten rakenteet ovat selkeästi riittämättömät, ja ne kärsivät erityisongelmista. Tästä syystä olisi joidenkin investointityyppien osalta voitava poiketa tiettyjen asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädettyjen rakenteellisten tukien myöntämistä rajoittavista tai sen kieltävistä säännöksistä.
- (20) Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa metsätaloustuen myöntäminen rajoitetaan metsiin ja metsäaloihin, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä tai kuntien tai kuntayhtymien omistuksessa. Suurin osa näissä departementeissa sijaitsevista metsistä ja metsäaloista on muiden julkisviranomaisten kuin kuntien omistuksessa. Näin ollen on aiheellista säätää kyseisessä 29 artiklassa säädettyjen edellytysten lieventämisestä.
- (21) Yhteisön rahoitusosuus kolmessa asetuksen (EY) N:o 1257/1999 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa liitännäistoimenpiteessä voi olla syrjäisimmillä alueilla enintään 85 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Yhteisön osuus neljännen liitännäistoimenpiteen eli maatalouden rahoituksesta on kuitenkin saman asetuksen 47 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan ympäristöohjelman mukaisesti enintään 75 prosenttia kaikilla tavoitteen 1 alueilla. Ottaen huomioon maatalouden ympäristöohjelman tärkeän merkityksen maaseudun kehittämisessä yhteisön rahoitusosuus olisi yhdenmukaistettava syrjäisimmillä alueilla kaikkien liitännäistoimenpiteiden osalta.
- (22) Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽²⁾ 14 artiklan mukaisesti kaikki suunnitelmat, yhteisön tukikehykset, toimenpideohjelmat ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat kattavat seitsemän vuoden pituisen ohjelmakauden, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000. Johdonmukaisuuden vuoksi

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

ja syrjinnän välttämiseksi saman ohjelman edunsaajien välillä tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia on voitava soveltaa poikkeuksellisesti koko kyseiseen ohjelma-kauteen.

- (23) Komission pysyvään käytäntöön, jonka mukaan valtiontukia ei saa myöntää toimintatukina perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen, voidaan myöntää poikkeus, jotta voidaan lieventää Ranskan merentakaisen departementtien maataloustuotannon erityisrajoitteita, jotka aiheutuvat syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta, syrjäisimpien alueiden asemasta, viljelyalan vähäisyydestä, pinnanmuodostuksesta, ilmasto-oloista ja siitä, että ollaan taloudellisesti riippuvaisia pienestä määrästä tuotteita.
- (24) Olisi säädettävä mahdollisuudesta vahvistaa siirtymäkauden sääntöjä siirtymisen helpottamiseksi asetuksessa (ETY) N:o 3763/91 sekä asetuksessa (ETY) N:o 525/77 säädetystä järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn uuteen järjestelmään ja huolehdittava siitä, että keskeytyksiä ei tapahdu, jos nykyisiä toimenpiteitä jatketaan.
- (25) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa säädetään erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien syrjäisestä sijainnista, syrjäisimpien alueiden asemasta ja saaristoluonteesta aiheutuvien ongelmien ratkaisemiseksi tiettyjen maataloustuotteiden osalta.

I OSASTO

ERITYINEN HANKINTAJÄRJESTELMÄ

2 artikla

1. Otetaan käyttöön erityinen hankintajärjestelmä, joka koskee liitteessä I lueteltuja ihmisravinnoksi, jalostukseen ja maatalouden tuotantopanoksina käytettäviä välttämättömiä maataloustuotteita Ranskan merentakaisissa departementeissa.

2. Liitteessä I lueteltujen tuotteiden vuotuiset hankintatarpeet ilmaistaan määrällisesti arvioidussa taseessa. Paikallisille

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

markkinoille tarkoitettuja ja tietyin edellytyksin kolmansiin maihin vietyjä tai perinteisesti muualle yhteisöön lähetettäväksi tarkoitettuja tuotteita jalostavan tai pakkaavan teollisuuden tarpeista tehdään erillinen arvioitu tase.

3 artikla

1. Kolmansista maista peräisin olevista erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista tuotteista, jotka tuodaan suoraan Ranskan merentakaisen departementtien alueelle, ei peritä tullia hankintataseessa määritettyjen määrien rajoissa.

2. Edellä 2 artiklan mukaisesti määritettävien tarpeiden tyydyttämisen takaamiseksi määrän, hinnan ja laadun osalta ja sen varmistamiseksi, että yhteisön toimittamien tuotteiden osuus säilyy, myönnetään Ranskan merentakaisille departementteille tukea interventiotuomenpiteiden osana julkisiin varastoihin varastoitujen tai yhteisön markkinoilla saatavissa olevien yhteisön tuotteiden hankintaa varten.

Tuen määrää vahvistettaessa otetaan huomioon Ranskan merentakaisen departementtien markkinoille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvat lisäkustannukset.

3. Erityinen hankintajärjestelmä pannaan täytäntöön ottaen huomioon erityisesti:

- Ranskan merentakaisen departementtien erityistarpeet ja, kun kyseessä ovat jalostukseen tarkoitettut tuotteet tai maatalouden tuotantopanokset, tarkat laatuvaatimukset,
- muun yhteisön kanssa käytävä kauppa,
- suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat.

4. Erityisen hankintajärjestelmän soveltaminen edellyttää tuontitullista vapautuksesta tai, kun kyseessä on hankinta muualta yhteisöstä, yhteisön tuesta johtuvan taloudellisen edun tosiasiallista siirtämistä loppukäyttäjälle.

5. Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvia tuotteita ei voida jälleenviedä kolmansiin maihin eikä jälleenlähettää muualle yhteisöön. Tässä kohdassa tarkoitettu kielto ei koske Ranskan merentakaisen departementtien välistä kauppaa.

Kun kyseisiä tuotteita jalostetaan Ranskan merentakaisissa departementeissa, kieltoa ei sovelleta tästä jalostuksesta 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti komission määrittämiä edellytyksiä noudattaen saatujen tuotteiden kolmansiin maihin suuntautuvaan eikä muualle yhteisöön suuntautuvaan perinteiseen lähettämiseen.

Mitään vientitukea ei myönnetä.

6. Tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Nämä säännöt koskevat erityisesti seuraavia seikkoja:

- hankintaan yhteisöstä myönnettyjen tukien määrän vahvistaminen,
- erilliset säännökset, joilla varmistetaan myönnettyjen etujen tosiasiallinen siirtäminen loppukäyttäjälle,
- tarvittaessa tuonti- tai toimitustodistusjärjestelmän käyttöönotto.

Komissio laatii hankintataseet ensimmäisessä 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Se voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa kyseisiä taseita sekä liitteessä I olevien tuotteiden luetteloa Ranskan merentakaisien departementtien tarpeiden kehityksen mukaan.

4 artikla

Vuosittaisen 8 000 tonnin rajoissa asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾ 10 ja 11 artiklan kohdan mukaisesti vahvistettua maksua ei sovelleta tuotaessa Réunionin saarelle AKT-maista peräisin olevia, CN-koodiin 2302 30 kuuluvia vehnäleseitä.

II OSASTO

PAIKALLISTUOTANTOA KOSKEVAT TUKITOIMENPITEET

I LUKU

RIISI

5 artikla

1. Yhteisön tukea myönnetään kokonaan hiotun riisin 12 000 tonnin vuotuisen määrän rajoissa Guayanassa korjatulle riisille, josta on tehty markkinointivuosisopimukset Guadeloupeessa, Martiniquessa ja muualla yhteisössä tapahtuvaa myyntiä ja kaupan pitämistä varten. Muualla yhteisössä tapahtuvaa myyntiä ja kaupan pitämistä varten tukea myönnetään 4 000 tonnin enimmäismäärään asti.

Kyseiset sopimukset tehdään Guayanalan yksittäisten tuottajien ja tapauksen mukaan Guadeloupeelle, Martiniqueelle tai muualle yhteisöön sijoittautuneiden luonnollisten tai oikeushenkilöiden kesken.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1766/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1).

Tuen määrä on 10 prosenttia Guadeloupeessa, Martiniquessa tai muualla yhteisössä kaupan pidetyn myydyin tuotannon arvosta ensimmäisessä purkusatamassa. Osuus korotetaan 13 prosenttiin, kun tuottajaosapuolena on tuottajaorganisaatio tai -liitto.

Tuki maksetaan ostajalle, joka markkinointivuosisopimusten perusteella pitää tuotteita kaupan.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua 12 000 tonnin vuotuisen määrän rajaa.

II LUKU

KARJANKASVATUS JA MAITOTUOTTEET

6 artikla

1. Karjankasvatusalalla tukia myönnetään yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten tai kaupallisia rotuja olevien eläinten ja yhteisöstä peräisin olevien tuotteiden hankintaan Ranskan merentakaisiin departementteihin.

2. Myöntämisedellytyksissä on otettava huomioon erityisesti tuotannon aloittamiseen, karjan geneettiseen parantamiseen ja paikallisiin olosuhteisiin parhaiten soveltuviin rotujen hankintaan liittyvät tarpeet Ranskan merentakaisissa departementeissa. Tuet maksetaan yhteisön sääntelyssä annetut vaatimukset täyttävien tavaroiden toimituksesta.

3. Tuet vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat seikat:

- Ranskan merentakaisien departementtien maantieteellisestä asemasta johtuva hankintatilanne ja erityisesti hankintakustannukset,
- tuotteiden hinnat yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla,
- tarvittaessa tuontitullien kantamatta jättäminen kolmansista maista peräisin olevalta tuonnilta,
- suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat.

4. Edellä 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan perusteella myönnettäviä tukia saaviin tavaroihin.

5. Luettelo tuotteista, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukien määrät sekä tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Siihen asti, kunnes nuorten urospuolisten paikallisten nautaeläinten määrä on iältään riittävä varmistamaan paikall-

lisen lihan tuotannon kehittymisen ja 9 artiklassa säädettyissä rajoissa otetaan käyttöön mahdollisuus tuoda ilman asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (1) 30 artiklassa tarkoitettuja tulleja paikan päällä lihotettaviksi sellaisia nautaeläimiä, jotka ovat peräisin kolmansista maista ja tarkoitettu Ranskan merentakaisien departementtien kulutukseen.

Edellä 3 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan niiden eläinten osalta, joihin sovelletaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vapautusta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vapautuksen piiriin kuuluvien eläinten määrät määritetään perusteltua tuontitarvetta ilmetessä paikallisen tuotannon kehityksen pohjalta. Kyseiset määrät ja tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti lihotuskauden vähimmäispituus, vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Kyseiset eläimet on tarkoitettu ensisijaisesti tuottajille, joiden pitämistä eläimistä vähintään 50 prosenttia on paikallista alkuperää olevia lihotuseläimiä.

8 artikla

Lisätään direktiiviin 72/462/EY (2) seuraava artikla:

"31 a artikla

Komissio voi tämän direktiivin 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen poiketa sen säännöksistä Ranskan merentakaisiin departementteihin suuntautuvan tuonnin osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 91/496/EY (*) 13 artiklan ja direktiivin 97/78/EY (**) 18 artiklan säännösten soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja päätöksiä tehtäessä säännöt, joita tuonnin jälkeen sovelletaan, vahvistetaan samaa menettelyä noudattaen.

(*) Neuvoston direktiivi 91/496/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/EY, 90/425/EY ja 90/675/EY muuttamisesta (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

(**) Neuvoston direktiivi 97/78/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9)."

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1254/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21).

(2) Neuvoston direktiivi 72/462/EY annettu 12 päivänä joulukuuta 1972 terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista (EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31).

9 artikla

1. Toisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyjä tukia myönnetään perinteisen toiminnan tukemiseksi ja naudanlihan tuotannon laadun parantamiseksi Ranskan merentakaisien departementtien kulutustarpeiden rajoissa, jotka arvioidaan määräaikaisessa taseessa.

Tasetta laadittaessa otetaan myös huomioon 6 ja 7 artiklan mukaisesti toimitetut eläimet.

- a) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa säädetyn emolehmäpalkkion lisäosa maksetaan naudanlihan tuottajille. Lisäosa on 50 euroa tuottajan hakemuksen jättöpäivänä pitämää emolehmää kohden.
- b) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion lisäosa maksetaan naudanlihan tuottajille. Lisäosa on 25 euroa eläintä kohti.

2. Säännöksiä, jotka koskevat

- a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa vahvistettua erityispalkkion alueellista enimmäismäärää;
- b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklassa vahvistettua tuottajakohtaista tilalla pidettävien eläinten enimmäismäärää emolehmäpalkkion perusosan osalta;
- c) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan mukaisesti vahvistettua kansallista enimmäismäärää teurastuspalkkion perusosan osalta;
- d) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa vahvistettua tilan kotieläintiheyttä,

ei sovelleta Ranskan merentakaisissa departementeissa erityispalkkioon, emolehmäpalkkion perusosaan, teurastuspalkkion perusosaan eikä tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyihin lisäpalkkioihin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainittuja peruspalkkioita ja lisäpalkkioita myönnetään vuosittain vastaavasti 10 000 urospuolisesta naudasta, 35 000 emolehmästä ja 20 000 teurastetusta eläimestä.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 19 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyy tämän artiklan 1 kohdassa mainittujen taseiden laatiminen ja taseiden mahdolliset tarkistukset tarpeiden kehityksen perusteella, minkä lisäksi

- a) niissä säädetään urospuolisista naudoista maksettavan erityispalkkion osalta:

— asetuksen (EY) N:o 1254/1994 4 artiklassa määritellyn alueellisen enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän "jäädymisestä", joista Ranskan merentakaisissa departementeissa on myönnetty erityispalkkio vuonna 1994,

- palkkioiden myöntämisestä siten, että enimmäismäärä on 90 eläintä ikäluokkaa, kalenterivuotta ja tilaa kohti;
- b) emolehmpalkkion osalta näissä yksityiskohtaisissa säännöissä:
- vahvistetaan säännökset, joilla taataan tarvittavissa määrin niiden tuottajien oikeudet, joille on myönnetty palkkio asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan mukaisesti,
 - voidaan säätää erityisvarannon perustamisesta Ranskan merentakaisia departementteja varten ja oikeuksien myöntämistä tai uudelleenjakoa koskevista erityisedellytyksistä karjankasvatusalan tavoitteet huomioon ottaen; varannon suuruus määritetään tämän artiklan 3 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja vuonna 1994 myönnettyjen palkkioiden lukumäärän mukaan;
- c) teurastuspalkkion osalta säädetään:
- asetuksen (EY) N:o 2342/1999 ⁽¹⁾ 38 artiklan 1 kohdassa määritellyn kansallisen enimmäismäärän rajoissa niiden eläinten määrän ”jäädättämisestä”, joista on myönnetty teurastuspalkkio vuonna 2000.

Soveltamista koskevilla yksityiskohtaisissa säännöissä voidaan säätää täydentävien palkkioiden myöntämistä koskevista lisäedellytyksistä.

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 3 kohdassa tarkoitettuja enimmäismääriä.

10 artikla

1. Tukea myönnetään lehmänmaidon tuotannon kehittämiseksi Ranskan merentakaisen departementtien ihmisravinnoksi tarkoitettujen maitotuotteiden paikallisen kulutustarpeen rajoissa. Tarpeet arvioidaan markkinointivuosittain laadittavassa taseessa. Eläinten ravinnoksi tarkoitettua rasvattoman maidon tuotantoon käytetyt määrät eivät ole tukikelpoisia.

Tukea myönnetään tuottajille ja tuottajaryhmittymille meijereille toimitetuista määristä. Tuki maksetaan meijereiden välityksellä.

Tuki on 8,45 euroa sataa täysmaitokiloa kohti.

Tukea maksetaan vuosittain enintään 40 000 maitotonnista.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2342/1999, annettu 28 päivänä lokakuuta 1999, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta (EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30) asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 192/2001 (EYVL L 29, 31.1.2001, s. 7).

2. Asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 säädetyä lehmänmaidon tuottajia koskevaa lisämaksujärjestelmää ei sovelleta Ranskan merentakaisissa departementeissa.

3. Komissio vahvistaa 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taseen.

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua enimmäismäärää.

11 artikla

1. Vuosina 2001—2006 myönnetään tukea karjankasvatus- ja maitotuotealan paikallisen tuotannon ja kaupan pitämisen kokonaistukiohjelmien toteuttamiseksi Réunionin ja Martiniquen departementeissa. Vuonna 2001 myönnetään tukea vuosittaisista siirtymäkauden ohjelmista. Kokonaisuohjelmat kestävät viisi vuotta eli kauden 2002—2006.

Nämä ohjelmat voivat sisältää toimenpiteitä laadun ja hygienian parantamisen, kaupan pitämisen, tuotannonalojen rakennejärjestelyjen, tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteiden järjestyksen, laatuvalvontaan liittyvien paikallisten tiedotustoimien ja teknisen avun hyödyntämisen kannustamiseksi. Ohjelmiin ei saa sisältyä 9 ja 10 artiklan mukaisesti maksettavia palkkioita täydentävien tukien myöntämistä.

Ohjelmat suunnitellaan ja toteutetaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltion nimeämien toimivaltaisten viranomaisten ja kyseisillä elinkeinoaloilla edustavimmiksi katsottujen toimialakohdainten organisaatioiden välillä.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä komissiolle luonnokset enintään viisi vuotta kestäviksi ohjelmiksi. Komissio hyväksyy ne 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen laajentaa tämän artiklan soveltamisen Guadeloupeen ja Guayanaan edellyttäen, että näissä departementeissa perustetaan toimialakohtaiset organisaatiot.

3. Ranskan viranomaisten on esitettävä vuosittain kertomus ohjelmien täytäntöönpanosta. Komissio esittää vuoden 2005 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen tässä artiklassa säädetyin toimenpitein soveltamisesta ja tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

III LUKU

HEDELMÄT, VIHANNEKSET, KASVIT JA KUKAT

12 artikla

1. Tukea myönnetään yhdistetyn nimikkeistön ryhmiin 6, 7 ja 8 kuuluville hedelmille, vihanneksille, kukille ja eläville kasveille, CN-koodiin 0904 kuuluville pippureille ja pippuripapiri-

koille sekä CN-koodiin 0910 kuuluville mausteille, jotka on kerätty Ranskan merentakaisista departementeista ja tarkoitettu Ranskan merentakaisien departementtien markkinoiden tarpeisiin. Martiniquessa ja Guadeloupeissa tukea ei myönnetä banaaneille CN-koodiin 0803 00 11 kuuluvia jauhobanaaneita lukuun ottamatta.

Tätä tukea myönnetään yhteisön sääntelyssä vahvistettujen yhteisten vaatimusten mukaisille tuotteille tai tuotteille, jotka ovat hankintasopimuksiin sisältyvien vaatimusten mukaisia, jos vahvistettuja vaatimuksia ei ole.

Tuen myöntämisen edellytyksenä ovat yhtäältä yksittäisten tai ryhmittyneiden tuottajien tai asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾ 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta jakelu- ja ravitsemusalan toimijoiden tai yhteenliittymien välillä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi tehtävät hankintasopimukset.

Tuki maksetaan edellä mainituille yksittäisille tai ryhmittyneille tuottajille tai tuottajaorganisaatioille tuoteryhmille vuosittain vahvistettavien enimmäismäärien rajoissa.

Tuen määrä vahvistetaan kiinteäksi kaikissa määritettävissä tuoteryhmissä erikseen suhteessa sopimuksenaisten tuotteiden keskihintaan. Tuen määrä vaihtelee sen mukaan, onko tuensaaja mahdollisesti jokin asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitetuista tuottajaorganisaatioista.

2. Kuivatun (mustan) vaniljan tai vaniljauutteiden valmistukseen tarkoitettun, CN-koodiin 0905 00 00 kuuluvan vihreän vaniljan tuotannolle myönnetään tukea 6,04 euroa kilogrammaa kohti.

Tätä tukea maksetaan enintään 75 tonnille vuodessa.

3. CN-koodiin 3301 21 ja 3301 26 kuuluvien eteeristen geranium- ja vetiveriaöljyjen tuotantoon myönnetään tukea 44,68 euroa kilogrammaa kohti.

Tätä tukea myönnetään geraniumöljylle 30 tonnin vuotuisen määrän ja vetiveriaöljylle 5 tonnin vuotuisen määrän rajoissa.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmät ja tuen määrä vahvistetaan sekä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärät tarkistetaan tarvittaessa samaa menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96, annettu 28 päivänä lokakuuta 1996, hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 (EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2).

13 artikla

1. Ranskan merentakaisissa departementeissa korjatuista tuotteista valmistettavien hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon myönnetään tukea.

Tuotantotuki maksetaan jalostajalle, joka on maksanut tuottajalle raaka-aineesta vähintään vähimmäishinnan asetuksessa (EY) N:o 2200/96 tarkoitettujen tuottajien tai näiden hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden ja jalostajien tai näiden laillisten jalostajajärjestöjen tai -liittojen välisen sopimuksen perusteella. Jäsenvaltio vahvistaa raaka-aineelle vähimmäishinnan sen tuotantokustannusten perusteella.

2. Tuen määrä vahvistetaan kiinteäksi jokaiselle määritettävälle tuoteryhmälle erikseen käytetyn paikallisen raaka-aineen hinnan sekä saman raaka-aineen tuontihinnan perusteella.

3. Tukea maksetaan tuoteryhmittäin vahvistettavien vuotuisen määrän rajoissa.

4. Tukea saavien jalosteiden luettelo ja tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmät ja tuen määrät sekä 3 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärät vahvistetaan samaa menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Ranskan viranomaisten on esitettävä komissiolle ohjelma ananaksen tuotantoketjun tukemiseksi Martiniquessa.

Ohjelmaan on sisällyttävä toimenpiteitä ananaksen tuotantolosuhteiden, kaupan pitämisen ja jalostuksen parantamisen kannustamiseksi sekä tuotantoketjun kilpailukyvyyn, sen rakenteellisten uudelleenjärjestelyjen ja pientilojen säilymisen tukemiseksi. Martiniquessa tuotettu ananas ei saa 13 artiklan mukaisesti maksettua tukia.

2. Ranskan toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä komissiolle luonnokset enintään viisi vuotta kestäviksi ohjelmiksi sekä selvitys edellisen ohjelman täytäntöönpanosta; ohjelmaluonnokset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

1. Sellaisten markkinointivuosisopimusten tekoon, joiden tavoitteena on 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden myynti ja kaupan pitäminen, myönnetään tukea. Tuki maksetaan vuotuisen tuote- ja departementtikohtaisen 3 000 tonnin kauppavaihdon rajoissa.

Sopimukset tehdään yhtäältä tuottajien tai asetuksen (EY) N:o 2200/96 11, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta muualle yhteisöön sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä.

2. Tuki on 10 prosenttia määräpaikka-alueelle toimitetun kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

3. Tuki myönnetään ostajalle, joka sitoutuu pitämään kaupan merentakaisten departementtien tuotteet 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaisesti.

4. Kun 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteutuksesta vastaavat yhteisyritykset, joissa Ranskan merentakaisten departementtien tuottajat tai heidän tuottajaorganisaationsa tai liittonsa sekä muualle yhteisöön sijoittautuneet luonnolliset tai oikeushenkilöt ovat liittyneet yritykseksi tavoitteenaan merentakaisissa departementeissa korjattujen tuotteiden kaupan pitäminen ja osapuolet sitoutuvat vähintään kolmen vuoden ajan jakamaan keskenään yrityksen tavoitteen saavuttamiseksi tarpeellisen osaamisensa ja tietotaitonsa, 2 kohdan mukaisen tuen määrä korotetaan 13 prosenttiin yhteisesti kaupan pidetyn vuosituotannon arvosta.

5. Tässä artiklassa säädettyä tukea maksetaan 1—4 kohdassa määritetyin edellytyksin myös

— Ranskan merentakaisissa departementeissa korjatuista hedelmistä ja vihanneksista jalostetuille tuotteille,

— CN-koodeihin 3301 21 ja 3301 26 kuuluville eteerisille geranium- ja vetiveriaöljyille,

— CN-koodiin ex 0905 00 00 kuuluvalla kuivatulle (mustalle) vaniljalle sekä CN-koodiin 3301 90 90 kuuluvilla vaniljauutteille,

joista tehdään niiden myyntiä ja kaupan pitämistä koskevia markkinointivuosisopimuksia.

6. CN-koodiin ex 0807 19 00 kuuluville meloneille sekä CN-koodiin ex 0804 30 00 kuuluvalla ananakselle voidaan kuitenkin myöntää yhdessä departementissa tukea 3 000 tonnia ylittävälle määrälle, mikäli kokonaismäärä, jolle tukea voitaisiin myöntää kaikissa Ranskan merentakaisissa departementeissa, ei ylitä.

7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

SOKERI JA SOKERIRUOKO-SOKERI-ROMMI-TUOTANTOKETJU

16 artikla

1. Sokeriruo'on kuljetukseen pelloilta, joista se korjataan, keräilykeskuksiin myönnetään tukea tuottajille, joiden osalta

jäsenvaltion toimesta määritettävät toimivaltaiset elimet ovat laatineet lähetysluettelon toimituksesta jalostusteollisuudelle.

2. Tuen määrä määritetään etäisyyden ja muiden kuljetukseen liittyvien objektiivisten perusteiden mukaan. Tuki voi olla enintään puolet Ranskan viranomaisten kussakin departementissa kiinteämääräisesti vahvistamista kuljetuskustannuksista tonnia kohti.

17 artikla

1. Tukea myönnetään jalostettaessa sokeriruoko Ranskan merentakaisissa departementeissa suoraan sokerisiirapiksi tai maatalousrommiksi, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (ETY) N:o 1576/89 ⁽¹⁾ 1 artiklan 4 kohdan a alakohdan 2 kohdassa.

Tuki maksetaan tapauksen mukaan sokerisiirapin valmistajalle tai tislajalle sillä edellytyksellä, että sokeriruo'on tuottajalle maksetaan erikseen määritettävä vähimmäishinta.

2. Tukea maksetaan

— sokerisiirapin tuotannosta 250 tonnin vuotuisen määrän rajoissa,

— maatalousrommin tuotannosta 75 600 hehtolitralta puhdasta alkoholia olevan kokonaismäärän rajoissa.

18 artikla

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä tukien määrä ja 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäishinta vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

V LUKU

GRAAFINEN TUNNUS

19 artikla

1. Syrjäisimpiin alueisiin kuuluvien Ranskan merentakaisten departementtien tyypillisten maatalouden jalostamattomien tai jalostettujen laatuotteiden tuntemuksen parantamiseksi ja kulutuksen lisäämiseksi on otettu käyttöön graafinen tunnus, jonka käyttöehdoista ammattialan järjestöt tekevät ehdotuksen. Ranskan viranomaisten on toimitettava kyseiset ehdotukset komission hyväksyttäväksi yhdessä lausunnon kanssa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1576/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, tislattujen alkoholijuomien määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä (EYVL L 160, 12.6.1989, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 3378/94 (EYVL L 366, 31.12.1994, s. 1).

Tunnuksen käyttöä valvoo julkinen viranomainen tai Ranskan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä laitos.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

III OSASTO

KASVINTERVEYTTÄ KOSKEVAT TOIMENPITEET

20 artikla

1. Ranskan viranomaisten on esitettävä komissiolle ohjelmia kasveille tai kasvipörsäisille tuotteille haitallisten organismien torjumiseksi. Kyseisissä ohjelmissa täsmennetään erityisesti asetettavat tavoitteet, toteutettavat toimet, niiden kesto ja kustannukset. Tämän artiklan mukaisesti esitetyt ohjelmat eivät koske banaaniin kasvinsuojelua.

2. Yhteisö osallistuu kyseisten ohjelmien rahoitukseen alueen tilannetta koskevan teknisen selvityksen perusteella.

3. Yhteisön rahoitusosuudesta ja tuen määrästä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Toimenpiteet, joihin voidaan myöntää yhteisön rahoitusta, määritellään samaa menettelyä noudattaen.

4. Rahoitusosuus voi kattaa enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Maksu suoritetaan Ranskan viranomaisten toimittamien asiakirjojen perusteella. Tarvittaessa komissio voi järjestää tutkimuksia, jotka direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁾ 21 artiklassa tarkoitetut asiantuntijat suorittavat sen lukuun.

IV OSASTO

RAKENTEELLISIIN KYSYMYKSIIN LIITTYVÄT POIKKEUSTOIMENPITEET

21 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 75 prosenttiin niiden investointien osalta, joilla tähdätään erityisesti tuotannon monipuolistamiseen, uudelleenjärjestelyihin tai kestäväan maatalouteen suuntautumiseen taloudelliselta merkitykseltään

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä (EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/33/EY (EYVL L 127, 9.5.2001, s. 42).

vähäisillä maataloilla, jotka määritetään asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 28 artiklan 2 kohdasta poiketen tuen kokonaisarvo, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tukikelpoisten investointien määrästä, rajoitetaan enintään 65 prosenttiin niiden investointien osalta, jotka suunnataan pääasiassa paikallisia maataloustuotteita jalostaviin ja kaupan pitäviin yrityksiin asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määritettävillä aloilla. Pienille ja keskusuurille yrityksille myönnettävän tuen kokonaisarvo rajoitetaan samoin edellytyksin enintään 75 prosenttiin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 29 artiklan 3 kohdassa säädettyä rajoitusta ei sovelleta Ranskan merentakaisen departementtien alueella sijaitseviin trooppisiin metsiin ja metsäaloihin.

4. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannelle luetelmakohdalle poiketen yhteisön rahoitustuki tämän asetuksen 22, 23 ja 24 artiklassa säädetylle maatalouden ympäristöohjelmalle on 85 prosenttia.

5. Tämän artiklan mukaisesti suunniteltavat toimenpiteet kuvataan lyhyesti näitä departementteja koskevissa, asetuksen (EY) N:o 1260/1999 19 artiklassa tarkoitetuissa yhtenäisissä ohjelma-asiakirjoissa.

V OSASTO

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1766/92 22 artiklalla perustettu viljan hallintokomitea tai kyseisten tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetuissa asetuksissa perustetut hallintokomiteat.

Asetuksen (ETY) N:o 827/68⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvien maataloustuotteiden sekä niiden tuotteiden osalta, jotka eivät kuulu minkään yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisalaan,

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 827/68, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1968, tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 151, 30.6.1968, s. 16), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105).

komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1696/71 ⁽¹⁾ 20 artiklalla perustettu humalan hallintokomitea.

Graafisen tunnuksen osalta ja muissa tässä asetuksessa säädettyissä tapauksissa komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2200/96 perustettu tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitea.

Asetuksen III osaston täytäntöönpanemiseksi komissiota avustaa päätöksellä 76/894/ETY ⁽²⁾ perustettu pysyvä kasvinuojelukomitea.

Asetuksen IV osaston täytäntöönpanemiseksi komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1260/1999 48 artiklalla perustettu aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea sekä 50 artiklassa perustettu maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Asetuksen III osaston osalta sovelletaan kuitenkin direktiivin 2000/29/EY 18 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komiteat vahvistavat työjärjestyksensä.

24 artikla

Komissio voi hyväksyä perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden, joihin sovelletaan mainitun perustamissopimuksen 87—89 artiklan määräyksiä, tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen aloilla toimintatukia, joilla pyritään vähentämään Ranskan merentakaisen departementtien syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvia maataloustuotannon erityisrajoitteita.

25 artikla

Edellä 21 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä lukuun ottamatta tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdan mukaisia maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseen tarkoitettuja interventioita.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1696/71, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1971, humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 175, 4.8.1971, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 191/2000 (EYVL L 23, 28.1.2000, s. 4).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 76/894/ETY, tehty 23 päivänä marraskuuta 1976, pysyvän kasvinuojelukomitean perustamisesta (EYVL L 340, 9.12.1976, s. 25).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103).

26 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi erityisesti valvonta-toimenpiteiden ja hallinnollisten seuraamusten osalta ja ilmoitettava niistä komissiolle.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

27 artikla

1. Ranskan on esitettävä komissiolle vuosikertomus tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

2. Viimeistään järjestelmän viidennen soveltamisvuoden päättyessä komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle yleisen kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettujen toimien vaikutuksesta sekä tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

28 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3763/91. Viittauksia asetukseen (ETY) N:o 3763/91 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Kumotaan asetus (ETY) N:o 525/77 markkinointivuodesta 2002/2003.

Komissio voi 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistaa tarvittavat siirtymäkauden toimenpiteet, joiden avulla varmistetaan sopusointuinen siirtyminen vuonna 2000 tai markkinointivuonna 2000/2001 voimassaolevasta järjestelmästä tällä asetuksella käyttöön otettuihin toimenpiteisiin perustuvaan järjestelmään. Se huolehtii siitä, että keskeytyksiä ei tapahdu, jos nykyisiä toimenpiteitä jatketaan.

29 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sen voimaantulopäivästä. Kuitenkin

— 10 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001,

— 11 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001,

— 16 artiklaa sovelletaan markkinointivuodesta 2001—2002 alkaen korjattavaan sokeriruokoon,

— 21 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

LIITE I

Asetuksen 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuun erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat tuotteet

- Rehuksi ja ihmisravinnoksi tarkoitetut viljat ja viljatuotteet
- Humala
- Siemenperunat
- Jalostusteollisuuteen tarkoitetut kasviöljyt
- Muut kuin 13 artiklassa tarkoitettua tukea saavat jalostettaviksi tarkoitetut hedelmäliha, hedelmäsoseet ja tiivistetyt hedelmämehut
- CN-koodeihin 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 ja 2309 90 53 kuuluvat rehuksi käytetyt valmisteet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ainoastaan Guayanan departementissa siihen asti, kunnes valmistuslaitosten tuotanto saadaan tosiasiallisesti käynnistymään. Tuotujen tuotteiden tuontitullista vapauttaminen koskee ainoastaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 11 artiklan mukaisesti vahvistettuja maksuja.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 3763/91	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan 3 kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan 4 kohdan 1 alakohta	3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 4 kohdan 2 alakohta	3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
2 artiklan 5 kohta	3 artiklan 4 kohta
2 artiklan 6 kohta	3 artiklan 3 ja 6 kohta
3 artiklan 1 kohta	Liite I
3 artiklan 2 kohta	Poistettu
3 artiklan 3 kohta	5 artikla
3 artiklan 4 kohta	4 artikla
3 artiklan 5 kohta	3 artiklan 6 kohta ja 5 artiklan 2 kohta
3 artiklan 6 kohta	Poistettu
4 artikla	6 artikla
5 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohdan a alakohta	Poistettu
5 artiklan 1 kohdan b alakohta	9 artiklan 1 kohdan a alakohta
	9 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 2 kohdan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohta
5 artiklan 2 kohdan b alakohta	9 artiklan 2 kohdan b alakohta
	9 artiklan 2 kohdan c alakohta
5 artiklan 2 kohdan c alakohta	9 artiklan 2 kohdan d alakohta
5 artiklan 3 kohdan 1 alakohta	9 artiklan 3 kohta
5 artiklan 3 kohdan 2 alakohta	9 artiklan 4 kohta
5 artiklan 3 kohdan 3 alakohta	9 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 4 kohta	9 artiklan 4 kohta
5 artiklan 5 kohta	Poistettu
6 artikla	10 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artiklan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan toinen alakohta	3 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
8 artiklan kolmas alakohta	3 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
8 artiklan neljäs alakohta	3 artiklan 6 kohta

Asetus (ETY) N:o 3763/91	Tämä asetetus
9 artikla	Poistettu
9 a artikla	11 artikla
10 artikla	8 artikla
11 artikla	20 artikla
12 artikla	Poistettu
13 artikla	12 artikla
14 artikla	13 artikla
	14 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	Poistettu
17 artikla	16 artikla
18 artikla	17 artikla
19 artikla	18 artikla
20 artikla	19 artikla
21 artikla	21 artikla
	24 artikla
22 artikla	25 artikla
22 a artikla	22 ja 23 artikla
	26 artikla
23 artikla	27 artikla
	28 artikla
24 artikla	29 artikla
Liite	Liite I
	Liite II